

Våren.

(Original: Fis-dur.)

Våren.

Andante espressivo. *p*

1. En - no ein Gong fekk eg Ve - tren at sjå for
 2. Små-giddren end - då meg unn - tes at sjå på
 1. End - nu en - gang fik jeg Vin - tern at se for
 2. End fik jeg sku - e den vår - li - ge Luft i

dolcissimo

Vå - ren at rö - ma; Heg - gen med Tre som der Blo - mar var på eg at - ter såg
 Vår - bakken dansa, Fiv - reld at flök - sa og sju - ka i - frå der Blo - mar seg
 Vå - ren at vi - ge; Hæg - gen at ly - se med Blomster som Sne fra Lø - vet, det
 Sol - ly - set sit tre, Som - mer - fugl ba - de i Blomster - nes Duft og flag - gren de

pp

blö - ma. En - no ein Gong fekk eg I - sen at sjå frå Lan det at
 kran - sa. Alt det - te Vår - liv eg at - ter fekk sjå, som si - den eg
 ri - ge. End - nu en Gang så jeg I - sen, den blå fra Lan - det at
 glit - tre. Alt det - te Vår - liv jeg end en Gang så, som si - den jeg

p

fljo.ta, Snjo - en at brå - na og Fos - sen i Å at fys - sa og brjo - ta.
mi - ste. Men eg er tung - sam og spyr - gja meg må: tru det er det si - ste?
fly - de, Sne - en at smel - te og Fos - sen i Å at fos - se og bry - de.
mi - sted! Der - for tung - sin - dig jeg spør - ge mig må: Tro, det er det Sid - ste?

cresc. e più tenuto poco a poco *cresc. molto*

Gra - set det grö - ne eg en - no ein Gong fekk sko - da med Blo - mar;
Låt det so ve - ra: Eg my - ket af Vænt i Li - vet fekk njo - ta;
Græs - set det grøn - ne jeg end - nu en Gang fik sku - e med Blom - mer;
Lad det så væ - re: jeg gjem - mer mangt rent og strå - len - de Min - de;

cresc. e più tenuto poco a poco *cresc. molto*

ff *pp*

en - no eg höyr - de at Vår - fug - len song mot Sol _____ og mot Sumar.
mei - re eg fekk, enn eg hav - de for - tent og Al - - ting må trjo - ta.
end - nu jeg hör - te, at Vår - fug - len sang mod Sol _____ og mod Sommer.
me - re jeg fik, end jeg hav - de for - tjent, og Alt _____ må jo svin - de.

ff *pp*

pp e con Leo. *Leo.* *Leo.*